

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componentă:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

judecând recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, prin care se solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018 în partea ce ține de individualizarea pedepsei inculpaților și de către inculpatul Moroi Veaceslav, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 decembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018 în cauza penală privindu-i pe

Moroi Veaceslav *****

și

Moroi Sergiu *****

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 01.03.2017 – 14.12.2017

2. Instanța de apel: 10.01.2018 – 28.03.2018;

3. Instanța de recurs: 22.05.2018 – 11.09.2018.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 decembrie 2017, Moroi Veaceslav a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal la pedeapsă cu munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 de ore.

Prin aceeași sentință, Moroi Sergiu a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal la pedeapsă cu munca neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 de ore, iar în baza art.84 alin.(4) Cod Penal i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 ore și 2 ani închisoare, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 3 ani.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Afanas Alexandru împotriva inculpaților Moroi Sergiu și Moroi Veaceslav a fost admisă parțial și dispusă încasarea în mod solidar de la Moroi Sergiu și Moroi Veaceslav a sumei de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă depusă de partea vătămată Diaconu Ion împotriva inculpaților Moroi Sergiu și Moroi Veaceslav a fost admisă parțial și dispusă încasarea în mod solidar de la Moroi Sergiu și Moroi Veaceslav a sumei de 500 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunile civile au fost respinse.

1.1 Potrivit sentinței s-a constatat că, *Moroi Veaceslav și Moroi Sergiu*, la 09 decembrie 2016, în jurul orelor 21:30-23:00, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. *****, Moroi Veaceslav fiind în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, urmărind împiedicarea acțiunilor angajaților Batalionului de Reacționare Operativă al Direcției de Poliție a municipiului Chișinău, deplasați la fața locului în urma apelului 902 pentru a preveni acțiunile violente de încălcare a ordinii publice de către Moroi Veaceslav, ultimul a lovit de mai multe ori pe inspectorii inferiori șoferi ai BRO– Diaconu Ion și Afanas Alexandru, amenințându-i cu vătămarea integrității corporale, și numindu-i cu cuvinte necenzurate, înjosindu-le astfel onoarea și demnitatea, îmbrâncindu-i și opunându-le rezistență. Ulterior, în baza intenției infracționale unice, continuându-și acțiunile sale ilegale și urmărind același scop, în momentul în care urma să-i fie aplicate cătușele pentru a-i fi curmate acțiunile a aplicat mai multe lovituri peste mână și l-a strâns de gât pe inspectorul-șofer al BRO Diaconu Ion, prin ce i-a cauzat suferințe și dureri fizice, iar Moroi Sergiu l-a îmbrâncit cu mâinile de mai multe ori pe inspectorul inferior, șofer al BRO Diaconu Ion, încercând să îl doboare jos, iar pe inspectorul inferior, șofer al BRO, Afanas Alexandru, l-a lovit cu capul de perete, deteriorându-i uniforma și cauzându-i traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi la nivelul regiunii parietale, care conform raportului de expertiză judiciară nr.233/D din 02 februarie 2017, se califică ca vătămări corporale ușoare, amenințându-i în același timp pe ambii inspectori ai BRO cu vătămarea integrității corporale, și numindu-i cu cuvinte necenzurate, astfel înjosindu-le onoarea și demnitatea.

Acțiunile inculpaților au fost calificate în baza art. 349 alin. (1¹) din Codul penal –*aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.*

2. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

2.1. Procurorul, care a solicitat casarea acesteia în partea individualizării pedepsei inculpaților, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi decizii, prin

care lui Moroi Veaceslav să-i fie numită pedeapsa cu amendă în mărime de 1100 u.c., ceea ce constituie suma de 55 000 lei, lui Moroi Sergiu să-i fie numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în baza art.84 alin.(4) Cod penal a-i stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, din motivul că instanța incorect i-a stabilit inculpaților pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și incorect a aplicat prevederile art.90 alin.(1) Cod penal, totodată, apelantul a invocat că prin sancțiunea aplicată inculpaților – scopul pedepsei nu va fi atins.

2.2. Avocatul Rogoian Liubovi în interesele, și în comun cu Moroi Sergiu, care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Moroi Sergiu să fie achitat deoarece nu a comis fapta prevăzută de art.349 alin.1/1 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută fără modificări sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 decembrie 2017.

3.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, analizând în ansamblu probele cauzei penale prin prisma art.101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, a concluzionat despre vinovăția inculpaților Moroi Sergiu, Moroi Veaceslav de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, potrivit elementelor constitutive „*aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoană cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale*”, iar argumentele apărării privind nevinovăția inculpaților nu și-au găsit confirmare.

Privitor la stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, instanța de apel a conchis că, instanța de fond în mod eronat a stabilit circumstanța agravantă în privința inculpatului Moroi Sergiu, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai săvârșit o infracțiune, deoarece potrivit rechizitoriului acestuia nu i-a fost incriminată asemenea circumstanță agravantă, astfel, a exclus-o, concomitent, reținând faptul că Moroi Sergiu anterior fiind judecat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

Referitor la argumentul procurorului privind ilegalitatea stabilirii pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, contrar voinței

inculpaților, instanța de apel a indicat că în cadrul ședinței instanței de apel inculpații nu au avut obiecții cu privire la aplicarea acestei pedepse.

Totodată, instanța de apel a conchis că, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii, de modul de comitere a acesteia, de mijloacele folosite, starea de pericol pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs, motivul săvârșirii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială, nu este rațional ca inculpatul Moroi Sergiu să execute real pedeapsa închisorii.

4. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursurile ordinare:

4.1. Procurorul, care invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea ce ține de individualizarea pedepsei, cu excluderea art.90 Cod penal, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către acuzatorul de stat în apelul declarat, iar decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților, astfel încât soluția adoptată este una vădit neîntemeiată.

În motivarea recursului declarat, recurentul invocă că, ambele instanțe nu au acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal și incorect au ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse non-privative de libertate;

-caracterul și mărimea daunei prejudiciabile denotă că în privința făptașului deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde ca închisoarea;

-instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului procurorului, precum că Moroi Sergiu fiind anterior condamnat pentru săvârșirea huliganismului agravat, nu a îndreptățit încrederea acordată;

-lipsa acordului făptașilor pentru stabilirea pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității;

4.2. Inculpatul Moroi Veaceslav a declarat recurs ordinar, pe care greșit l-a intitulat ca recurs în anulare, prin care solicită emiterea unei hotărâri de achitare, motivând că nu recunoaște vinovăția adusă.

5. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că, recursul procurorului urmează a fi admis, iar cel al inculpatului Moroi Veaceslav este inadmisibil, din următoarele considerente.

5.1. În privința recursului inculpatului Moroi Veaceslav, Colegiul lărgit reține că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece nu se încadrează în prevederile normelor legale art.427 Cod procedură penală, totodată fiind contrar prevederilor art.420 Cod procedură penală.

Potrivit prevederilor art. 420 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, „*pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel*” și „*nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art.401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede*

această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația”.

Raportând situația reținută în cauză la normele enunțate se constată, că inculpatul Moroi Veaceslav nu este în drept să declare recurs ordinar cu solicitarea achitării, din motiv că în speță, de către acesta nu a fost utilizată calea ordinară de atac – apelul, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, nu i s-a înrăutățit situația fiind menținută sentința primei instanțe, circumstanțe, ce condiționează respingerea recursului ca inadmisibil, motiv pentru care Colegiul lărgit nu se va expune asupra motivelor invocate în recurs.

5.2. În privința recursului procurorului, Colegiul lărgit conchide că, potrivit prevederilor art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea parțială a hotărârii atacate și cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu prevederile art. art.414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel trebuie să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale menționate, hotărârea instanței urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

În speța de referință, Colegiul penal lărgit reține că procurorul contestă decizia instanței de apel în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, considerând că pedeapsa aplicată inculpaților este ilegală și prea blândă în raport cu fapta săvârșită. Astfel, argumentele privind constatarea vinovăției inculpaților nu se contestă, decizia instanței de apel în acest sens este argumentată, motivarea este amplă și careva temei de a interveni în această parte nu există.

Din textul recursului ordinar declarat, rezultă că recurentul invocă și motive privind individualizarea greșită a pedepselor aplicate inculpaților, alegații ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care în urma verificării materialelor dosarului și a hotărârii atacate și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Astfel, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar conform pct. 10) alin. (1) al aceluiași articol, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În acest context, instanța de recurs relevă că, potrivit art. 75 Cod penal, prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Pedeapsa aplicată inculpatului

trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

5.3. În acest context, Colegiul lărgit conchide că la stabilirea pedepsei aplicate inculpatului Moroi Veaceslav, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, au ținut cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea acestuia, care anterior n-a fost judecat, are loc permanent de trai, este angajat în câmpul muncii, căsătorit și are 2 copii minori la întreținere, de lipsa circumstanțelor agravante, pedeapsa numită acestuia fiind una echitabilă, care își va atinge scopul.

Argumentul procurorului indicat în recurs precum că lipsește acordul inculpatului Moroi Veaceslav pentru stabilirea pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, este neîntemeiat, or din procesul-verbal al ședinței de judecată, în instanța de fond și apel (f.d.98, vol.II), rezultă că Moroi Veaceslav nu a fost împotriva stabilirii unei pedepse sub formă de munca neremunerată în folosul comunității.

Prin urmare, Colegiul lărgit conchide că, careva temei pentru a interveni în decizia atacată în partea stabilirii pedepsei lui Moroi Veaceslav nu s-au constatat, astfel, recursul procurorului în această parte este neîntemeiat.

5.4. Totodată, Colegiul lărgit constată că în latura aplicării pedepsei în privința lui Moroi Sergiu, instanțele de fond nu au ținut cont pe deplin de cerințele prevederilor legale menționate supra.

Din textul deciziei recurate, rezultă cert, că instanța de apel la menținerea pedepsei aplicate lui Moroi Sergiu s-a axat primordial pe personalitatea acestuia reținând că acesta este căsătorit, angajat în câmpul muncii și are 2 copii minori la întreținere, însă fără a lua în considerare pe deplin gradul pericolului social al acestei infracțiuni, circumstanțele săvârșirii faptei infracționale și alte date privind personalitatea inculpatului.

Colegiul penal lărgit conchide că, atât prima instanță cât și instanța de apel au apreciat obiectiv prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe și a instanței de apel, descrise în sentință și în decizie, corect au adoptat soluția de condamnare a inculpaților în baza art.349 alin.(1¹) Cod penal, însă, pripit instanța de apel a menținut sentința în latura pedepsei, în partea aplicării față de inculpatul Moroi Sergiu a pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, fără a elucida toate circumstanțele cauzei.

Se reține, că la argumentarea soluției, instanța de apel a motivat doar prin faptul că *”(...) stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, adică luând în considerație modul de comitere a infracțiunii, mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor circumstanțe ale infracțiunii, motivul săvârșirii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială”*, fără a specifica datele concrete ce se referă la inculpatul Moroi Sergiu.

Colegiul lărgit relevă, că instanțele de fond nu au indicat circumstanțele care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului Moroi Sergiu este posibilă fără izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunii comise, iar instanța de apel, insuficient și-a motivat soluția în partea ce ține de respingerea argumentelor din apelul procurorului în această parte și menținerea pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității în privința lui Moroi Sergiu.

Colegiul mai constată că, deși, prin rechizitoriu, în sarcina inculpatului Moroi Sergiu a fost reținută ca circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participare, prima instanță a reținut ca circumstanță agravantă – comiterea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai comis infracțiuni, circumstanță, care a fost întemeiat exclusă din învinuire de către instanța de apel, fără a se expune asupra existenței circumstanței agravante, indicate în rechizitoriu.

Totodată, se reține ca plauzibil, argumentul recurentului precum că instanța de apel nu s-a expus asupra corectitudinii aplicării prevederilor art.84 Cod penal, deși, în cererea de apel, procurorul a solicitat adăugarea parțială a părții neexecutate a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, stabilindu-i lui Moroi Sergiu pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Mai mult, instanța de apel nu a dat justa apreciere faptului că, Moroi Sergiu, după pornirea urmăririi penale pe prezenta cauză, a mai comis o altă infracțiune gravă, contra securității și ordinii publice, cu aplicarea armei, pentru care a fost condamnat prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017 la o pedeapsă cu închisoarea cu suspendarea executării pedepsei, circumstanțe, ce caracterizează personalitatea inculpatului, și urmează a fi reținute la aplicarea pedepsei.

Argumentul procurorului indicat în recurs precum că lipsește acordul inculpatului Moroi Sergiu pentru stabilirea pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, este unul întemeiat, or din procesul-verbal, rezultă că Moroi Sergiu a declarat doar că este apt pentru ispășirea asemenea pedepsei, fără a-și exprima acordul, acesta pledînd nevinovat (f.d.43, 96, vol.II).

5.5. La fel, în rezultatul verificării legalității hotărârii atacate, Colegiul lărgit atestă că în speță este incident și temeiul de recurs prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea deciziei instanței de apel în care s-a dispus încasarea în mod solidar a daunei morale de la inculpați, însă fără a indica norma materială și fără a diferenția rolurile inculpaților.

În acest context, Colegiul penal menționează că potrivit prevederilor art. 220 alin. (3) Cod de procedură penală, „*hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept*”.

Ținând cont de prevederile legislației în vigoare, și art.1422 Codul civil, în cazul în care cererea de reparare a prejudiciului moral a fost înaintată în instanța de judecată către doi sau mai mulți reclamați și prin hotărârea pronunțată aceasta a fost admisă, prejudiciul moral se încasează aparte și nu solidar.

Prin urmare, Colegiul lărgit conchide că, nu pot fi obligați să achite în mod solidar suma dispusă spre încasare cu titlu de prejudiciul moral, însă urmează a fi delimitată pentru fiecare inculpat cota-parte pe care urmează să o achite, în dependență de gradul și intensitatea acțiunilor fiecărui inculpat în parte, în speța dată, în coraport cu prejudiciul moral cauzat părții vătămate.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit, inclusiv din oficiu, statuează că instanța de apel la adoptarea soluției în cauză, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Moroi Sergiu și soluționării acțiunii civile în partea încasării prejudiciului moral, nu a ținut cont de toate circumstanțele expuse supra în coraport cu cumulul de probe administrat la materialele cauzei și circumstanțele cauzei, prin ce pe cale de consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, confirmându-se în prezenta cauză temeiurile de recurs prevăzute de art.427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, motive din care decizia instanței de apel nu poate fi menținută în această parte.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial cu remiterea cauzei în aceeași instanță pentru rejudecare în alt complet de judecată, pentru adoptarea unei soluții motivate.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, ce prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată; să efectueze operațiunea de individualizare a pedepsei în conformitate cu rigorile legale, să se pronunțe motivat și întemeiat asupra posibilității aplicării față de inculpatul Moroi Sergiu a pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417-418 Cod de procedură penală.

În rest prevederile hotărârii contestate, în privința constatării vinovăției inculpaților și stabilirii pedepsei inculpatului Moroi Veaceslav urmează a fi menținute, ca fiind legale și întemeiate.

6. În conformitate cu prevederile art.424 alin.(2), 434, 435 alin.(1) pct.1 și (2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Moroi Veaceslav împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018.

Admite recursul procurorului în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018 în latura penală, în partea stabilirii pedepsei lui Moroi Sergiu și în latura civilă, în partea încasării prejudiciului moral și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile hotărârii atacate se mențin.

Decizia în partea rejudecării cauzei nu este susceptibilă de a fi atacată, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la **11 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor